

РЕШЕНИЕ

№ 980

гр. Варна, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мартин Стаматов

при участието на секретаря Ана Ст. Ангелова
като разгледа докладваното от Мартин Стаматов Гражданско дело №
20233110111667 по описа за 2023 година
И за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава „XVIII-та” вр. чл. 310 т.1 и сл. ГПК вр. чл. 357 и сл. КТ.

Делото е образувано въз основа на искова молба подадена от А. К. А. ЕГН ***** против „****” - *** ЕИК *** гр. ***, ул. „****” № ***, с която се претендира да бъде признато за незаконно уволнението ѝ извършено със Заповед № ***г. на Ректора на *** – *** и да бъде отменено, да бъде възстановена на длъжността заемана преди уволнението „****” в отдел „****”; и да бъде осъден ответника да ѝ заплати сумата от 6726 лева - обезщетение за оставането ѝ без работа поради незаконно уволнение в размер на шест месечни брутни трудови възнаграждения за срок от 13.07.2023г. до 13.01.2024г., ведно със законната лихва върху главницата от предявяването на иска – 12.09.2023г. до окончателното ѝ изплащане.

В исковата молба като обстоятелства, от които произтича вземането е изложено следното: Между страните бил сключен трудов договор, първоначално като срочен и впоследствие като безсрочен с № ***г., с последно допълнително споразумение № ***г., по силата на който ищцата заемала от 07.11.207г. длъжността „****” при основно месечно трудово възнаграждение 864,00 лева и допълнително за трудов стаж и професионален опит, в размер на 1,2 % годишно, или общо 18% върху основното възнаграждение. Възнаграждението се е изплащало еднократно, до тридесето число на текущия месец /този, за който се дължи/. Платеният годишен отпуск /основен/ бил в размер на 26 дни, с право на допълнителен платен годишен отпуск, в размер на 5 дни. Срокът за предизвестие бил еднакъв за двете страни по трудовото правоотношение – тридесет дни. С Експертно решение на ТЕЛК № ***г., на ищцата ѝ е определена 50 % намалена работоспособност, със срок – пожизнен, поради онкологично заболяване /*** – ***/. Договорът бил прекратен със Заповед на Ректора на *** – ***, с № ***г., считано от ***г., на основание чл. 328 ал.1 т. 2 предложение второ от Кодекса на труда. Като причини са били посочени „Съкращаване на щата“ с Решение на *** – Протокол №***г. Съгласно чл. 333, ал. 1 от КТ от Дирекция „****” – *** е дадено

предварително разрешение за прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата А. К. А.. Сочи, че трудовото правоотношение е прекратено незаконосъобразно, тъй като не е изискано по съответния ред разрешението от Д“ ***“. Отправя искане за косвен съдебен контрол спрямо разрешение издадено по искане № ***г. на ТУ *** тъй като е издадено при липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на процедурата, противоречие с материалните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Сочи, че е налице нарушение при гласуването на академичния съвет за съкращаване на щата, тъй като е било взето при липса на кворум и невъзможност да се гласува по свободна воля. Твърди, че не е налице реално съкращаване на щата, тъй като функциите на длъжността ѝ са прехвърлени на съществуващи или новооткрити щатове в други звена на предприятието. Не е бил извършен подбор, въпреки, че в други отдели е имало служители със сходни функции Твърди, че уволнението ѝ представлява злоупотреба с право по см. на чл. 8 КТ, тъй като не е мотивирано от реален правен интерес за работодателя, а от лично отношение на отделни негови ръководни служители към ищеца. Претендират се разноски.

От ответника, на когото бил редовно връчен препис от исковата молба, е постъпил отговор в законоустановения срок по чл. 131 ГПК, с който се оспорва предявените искове. Счита, че са допустими, но неоснователни. Сочи, че при прекратяването на трудовото правоотношение на ищцата е спазена процедурата по чл. 333, ал. 1 от КТ, като преди съкращаването на щата е поискано и получено мнение на ТЕЛК при МБАЛ -*** АД, обективизирано в ЕР №*** от ***г., а впоследствие по негово искане е дадено с писмо изх. № ***г. от Дирекция „****“ – *** предварително разрешение за прекратяване на трудовото правоотношение на А. К. А.. Счита, че при извършеното уволнение е спазена изцяло процедурата по чл. 333, ал. 1 от Кодекса на труда. Сочи, че съкращаването на щата е реално, извършено след валидно взето решение от компетентния орган – АС на *** – *** и трудовата функция на ищцата не е запазена. Академичният съвет на 16.01.2023г. взел решение да направят промени в административната структура на университета и за закриването на длъжността „****“. Въз основа на това решение, ректорът на *** – *** утвърдил новото щатно разписание, в което тази длъжност не съществува. На ищцата била връчена Заповед № ***г. за прекратяване на трудовото ѝ правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, предложение второ – поради съкратен щат. Сочи, че са спазени всички законови изисквания – взето е валидно решение за съкращаване на щата и компетентният орган е утвърдил ново щатно разписание преди извършване на уволнението. В заповедта било посочено да се изплати обезщетение за неизползван платен годишен отпуск по чл. 224, обезщетение по чл. 220, ал. 1 от КТ за неспазено предизвестие. По изложените доводи се моли за отхвърляне на исквете, а в условието на евентуалност при уважаването им, да се извърши прихващане с изплатеното обезщетение за неспазено предизвестие в размер на 1121 лева. Претендират се разноски.

Варненският районен съд, като взе предвид доводите и възраженията на страните по делото, и след преценка на събраните доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено от фактическа страна следното:

На основание чл. 146 ал. 1 т. 3 и т. 4 ГПК са приети за безпорни и ненуждаещи се от доказване по делото обстоятелствата относно наличието на трудов договор, по силата на който ищцата е заемала от ***г. длъжността „****“ в ответното дружество и прекратяването му считано от ***г. със заповед № ****г., както и относно размера на брутно трудово възнаграждение за последния пълен отработен месец - 1121 лв. и наличието на стратегия на ***- *** за международно развитие и укрепване на международното сътрудничество.

По делото са приети като писмени доказателства представените като заверени копия документи

- трудов договор от ***г. с допълнително споразумение № ***г; длъжностни характеристики на „****“; заповед № ***г.; фиш за начислено трудово възнаграждение и обезщетение по КТ за м. 07.2023г.; правилник за устройството и дейността на *** ,

правилник за дейността на Академичния съвет на ***, от които се установява, че: между страните бил сключен трудов договор, първоначално като срочен и впоследствие като безсрочен с № ***г., с последно допълнително споразумение № ***/***г., по силата на който ищцата заемала от 07.11.2007г. длъжността „***“ при основно месечно трудово възнаграждение 864,00 лева и допълнително за трудов стаж и професионален опит, в размер на 1,2% годишно. Възнаграждението се е изплащало еднократно, до тридесето число на месеца, за който се дължи. Платеният годишен отпуск /основен/ е в размер на 26 дни, с право на допълнителен платен годишен отпуск, в размер на 5 дни. Срокът за предизвестие бил еднакъв за двете страни по трудовото правоотношение – тридесет дни. Трудовият договор бил прекратен считано от ***г. на основание чл. 328 ал.1 т. 2 предл. 2 от КТ с посочени причини „***“ с Решение на Академичния Съвет – Протокол № ***/ ***г. Начисленото за м. юли 2023г. трудово възнаграждение на работника за 8 работни дни е 427,04лв.

- експертно решение от МБАЛ *** АД –гр. *** №*** от *** АД –гр. *** №*** от ***г., становище от д-р Ц.И.до „***“ ***-*** от ***г., експертно решение от МБАЛ *** АД–гр. *** №*** от ***г., експертно решение от МБАЛ *** АД–гр. *** №*** от ***г.; експертно решение №*** от ***г. от многопрофилна болница за активно лечение – ***АД, гр. *** служебна бележка с изх. № ***г. на СБАЛОЗ- *** от които се установява, че с Експертно решение на ТЕЛК № *** – ***г., на А. К. А. е определена 50 % намалена работоспособност, със срок – пожизнен, поради онкологично заболяване /*** – С ***/.

- уведомително писмо с изх. *** от ***г. до А. К. А. и декларация от А. К. А. с вх. № *** от ***г.; искане подадено на ***г. до Дирекция „***“-*** от **** – *** за издаване на разрешение или отказ за уволнение на някой категории работници, ползващи закрила по чл. 333, ал. 1 и ал.5 от КТ с приложени към него протокол №*** от заседание на Академичния съвет с приложение №***- списък на определените подходящи работни места съгл. чл. 315, ал.1 от КТ и съкратени щатни разписания към 01.01.2023г. и 16.01.2023г.; ТЕЛК Решение № ***/***г.; писмо - становище с изх. №***/***г. на Дирекция „***“-****, писмо от Министерството на здравеопазването до ректора на *** – *** с изх. № ***/***г., от които се установява, че: В утвърдено на 01.01.2023г. щатно разписание от ректора на *** в отдел „***“ има разкрити 3 щатни бройки – 1бр. за ръководител отдел, 1бр. за експерт „студентска и преподавателска молилност“ и 1 бр. експерт „международно сътрудничество“. На 16.01.2023г. Академичният съвет на *** взел решение за закриването на длъжността „***“ в отдел „***“. В утвърдено на 16.01.2023г. щатно разписание от ректора на *** в отдел „***“ има разкрити 2 щатни бройки – 1бр. за ръководител отдел, 1бр. за експерт „студентска и преподавателска молилност“. На ***г. *** като работодател е поискал от А. К. А. да представи документи за закрилата ѝ по чл. 333 от КТ, като в отговор са били представени експертно решение № *** от ***г. от *** – гр. *** и служебна бележка от ***- ***. На ***г. А. К. А. била освидетелствана от ТЕЛК по искане на работодател *** като е дадено становище, че не е целесъобразно уволнението ѝ предвид естеството на заболяването и евентуалните усложнения при промяна на условията на труд. Това решение на ТЕЛК е било приложено към подадено на 19.05.2023г. искане от *** до Дирекция **** – *** за даване на основание чл. 333 ал.1 т.2 от КТ на предварително разрешение за прекратяване на трудовото правоотношение на А. К. А., което е било уважено на 29.05.2023г. на осн. чл. 333 ал. 1 т. 2 КТ – трудоустроен работник или служител

- справка от НАП за актуалното състояние на трудовите договори на А. К. А., от която се установява, че в периода от 13.07.2023г. до 24.01.2024г. лицето няма регистриран сключен трудов договор.

От заключението на приетата ССЧЕ се установява, че след 19.05.2023г. /дата на подаване на искането за предварително разрешение за уволнение на А. К. А./ от ответника като работодател няма сключени договори за длъжностите: „***“ на директорите и ръководители на звена, „*** /***/ и „***“. След тази дата има сключени

трудови договори с лица за сходни длъжности, както следва: с двама работници на длъжност „****“ с код по НКПД ***; с пет работници на длъжност „****“ с код по НКПД ***; с четири работници на длъжност „****“ с код по НКПД „****“. **** през м. август е обявил свободно работно място в *** за длъжност „****“ и на 01.08.2023г. е публикувана обява.

От събраните гласни доказателства – показания на призования по искане на ищцовата страна свидетел Р. С. Д. се установява, че работи в *** от около 30 години. В рамките на две години до 10.2021г. била заместник ректор по „****“. Отговаряла за няколко дирекции, като едната е „****“. Тази дирекция се състояла от два отдела. В отделите работили по двама човека. В единия отдел били А. и колегата ѝ, който отговарял за програмите „****“. Докато е била заместник ректор по „****“ дейността по „****“ се изпълнявала само от А.. Познава я повече колегиално. Изпълнявала си задълженията по длъжностната характеристика. С А. правили общи онлайн срещи, на които превеждала. Превеждала и договори. Управленската, оперативната комуникация и оперативното възлагане и контрол на задачите се осъществявало чрез директор „****“. Той имал директен поглед върху отделите. Не е имало ръководители на отдели. Дейността по „****“ продължава и към момента, но не знае административно как е разпределена. Този отдел е в различна сграда и не знае в момента как е организиран и кой работи. А. била в една и съща стая с колега, който отговаря за „****“.

Варненският районен съд, като съобрази приложимия закон, намира за установено от правна страна следното:

Предявени са кумулативно съединени иски с правна квалификация чл. 344 ал. 1 т. 1, т. 2 и т. 3, вр. чл. 225 ал. 1 КТ.

При оспорване законността на уволнение, в тежест на работодателя - ответник е да докаже, че е спазил всички законови изисквания, за да се прекрати трудовия договор – чрез издаден писмен акт от компетентен орган по съответния в КТ ред и при настъпили законоустановените основания за това. Съдът е длъжен и служебно да изследва наличието на тези изисквания.

В контекста на процесния казус ищецът следва да докаже при условията на пълно и главно доказване изложените в молбата факти и обстоятелства относно извършените нарушения в процедурата при уволнението му и злоупотребата с право от страна на работодателя. Респ. ответникът носи доказателствената тежест за установяване на обстоятелството, че издадената заповед за прекратяване на трудовото правоотношение е съобразена със законоустановената в КТ процедура – валдино получено разрешение от Д „****“ за уволнение на трудоустроен работник боледуващ от болест по Наредба на Мин. на здравеопазването; взето валидно решение за съкращаване на щата, реално съкращаване на щата в *** относно длъжността на ищеца и утвърдено ново щатно разписание, в което не се включва нов щат за длъжност със същите или сходни характеристики като тази на ищцата.

Процесната заповед за прекратяване на трудово правоотношение, която се иска да бъде отменена, е издадена на основание чл. 328 ал. 1 т. 2 предложение второ от Кодекса на труда. В случая не се твърди незаконосъобразност на формата на заповедта, с която е уволнен ищеца, като съдът след извършената служебна проверка не констатира такава.

При това положение на изследване подлежат другите твърдяни пороци при извършване на процесното уволнение.

Съобразно чл. 344 ал. 3 КТ, в случаите, когато за извършване на уволнението се изисква предварителното съгласие на инспекцията по труда или на синдикален орган и такова съгласие не е било искано или не е било дадено преди уволнението, съдът отменя заповедта за уволнение като незаконна само на това основание, без да разглежда трудовия спор по същество.

От това следва, че преюдициални спрямо обсъждането на гореустановените факти относно действителното наличие на съкращаване на щата, са въпросите - било ли е изискуемо в случая и налице ли е надлежно дадено разрешение от инспекцията по

труда. Като допълнителна предпоставка нормата на чл. 333 ал. 2 КТ изисква при трудоустроен работник преди разрешението от *** да се изиска становището на ТЕЛК.

В случая предвид гореобсъденото решение на ТЕЛК от 2021г., с което ѝ е определена 50% трайно намалена работоспособност за срок от две години и е дадено предписание за противопоказни условия на труд, съдът приема, че ищцата е била трудоустроена. Съобразно трайната съдебна практика трудоустроен по смисъла на чл. 333 ал.1 КТ т. 2 е този работник или служител, за който има предписание за трудоустройство, дадено от здравните органи, определени с чл. 1 ал.1 от Наредбата за трудоустройство. Без значение за закрилата при уволнение е дали предписанието на здравните органи е изпълнено или не от работодателя.

В случая е меродавна и нормата на чл. 333 ал. 1 т. 3 от КТ, тъй като по делото е установено, че работникът е боледувал от онкологично заболяване, което е посочено в чл. 1 ал.1 т. 3 от Наредба №5/1987г. на Министъра на здравеопазването.

Преди да връчи предизвестието за уволнение по чл. 328, ал. 1, т. 2, пр. 2 КТ работодателят е длъжен да поиска мнението на ТЕЛК, а след като го получи – в разумен срок да поиска и разрешението от инспекцията по труда; при това - за всяко от двете основания на закрила – аргумент от чл. 333, ал. 1, изр. посл. КТ – в т.см. решение № ***г. по гр.д. № ***г. *** г.о, решение № ***г. по гр.д. № ***г. *** г.о, решение № ***/***г. по гр.д. № ***. *** г.о).

В случая от съдържанието на гореобсъдените искане от ответника-работодател и разрешение от ***, не се установява да е било поискано, респ. дадено разрешение по см. на чл. 333 ал. 1 КТ за всяко от двете основания за закрила – и в двете се коментира единствено чл. 333 ал.1 т.2 КТ и трудоустройство.

Предвид изложените правни доводи, съдът намира, че съобразно чл. 344 ал. 3 КТ обжалваната заповед следва да се отмени, без спорът да се разглежда по същество, а искът за признаване за незаконно на извършеното уволнение, като основателен - да бъде уважен.

Основателността на главния иск води до основателност и на акцесорния иск за възстановяването на работника на заеманата от него длъжност преди уволнението.

По отношение на иска на осн. чл.344 ал. 1 т. 1, т.2 и т. 3, вр. чл. 225 ал.1 КТ, не се спори по делото, а и от представените доказателства се установява, че ищецът-работник не е имал сключен друг трудов договор в шестмесечния период след процесното уволнение. Искът следва да бъде уважен за сумата от 5605 лв. и отхвърлен частично по размер за сумата от 1121 лв., колкото е платеното обезщетение по чл. 220 ал. 1 КТ, тъй като това обезщетение се дължи при извод за законосъобразност на извършеното уволнение, а в случая главният иск за отмяната му е уважен, с което с обратна сила се заличават последиците от него, вкл. възникването на правото за обезщетение на цитираното основание. Двете обезщетения репарират идентични вреди и едновременно им присъждане би довело до неоснователно обогатяване на работника – в т. см. Решение №***/***по гр.д. ***г. на ВКС, решение № *** по гр.д. ***г. и др.

С оглед изхода на спора и направеното искане от ищеца за присъждане на разноски, на осн. чл. 78 ал. 1 ГПК следва да му се присъдят такива съобразно доказателствата за реалното им извършване – договор за правна помощ за заплатен адвокатски хонорар 2400 лв. с ДДС за предявените три иска /доколкото в договора не са посочени отделни суми, съдът приема, че възнагражденията са определени по равно - 1200лв. с ДДС за неопценяемите искове и 1200 лв. с ДДС за оценяемия/, като съразмерно на уважената част от оценяемия иск общия им размер е 2200 лв.

Респ. на ответника следва да се присъдят разноски съобразно доказателствата за реалното им извършване – договор за правна помощ за заплатен адвокатски хонорар в размер от 1700 лв. /от които 800 лв. за неопценяемите искове и 900 лв. за оценяемия/ и 250 лв. за експертиза, съразмерно на отхвърлената част от оценяемия иск – 191,67 лв.

На осн. чл. 78 ал. 6 ГПК и чл.1 от ТДТССГПК, ответникът следва да бъде осъден

да заплати в полза на държавата дължимата държавна такса за разглеждане на трите кумулативно съединени иска в общ размер на 369,04 лв. и изплатеното от бюджета на съда възнаграждение на вещо лице в размер на 250 лв., съразмерно на уважената част от исковете – 532,53 лв.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА на основание чл. 344 ал. 1 т. 1 КТ за незаконно уволнението на А. К. А. ЕГН *****, извършено със Заповед № ***г. на Ректора на „****“ - *** ЕИК ***, гр. *** и **ОТМЕНЯ** заповедта като незаконосъобразна.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344 ал. 1 т. 2 от КТ А. К. А. ЕГН *****, на заеманата от нея преди уволнението длъжност „****“ в отдел „****“ в „****“ – ***, ЕИК ***

ОСЪЖДА на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225 ал. 1 от КТ „****“ - *** ЕИК ***, гр. *** да заплати на А. К. А. ЕГН *****, сумата от **5605 лева** - обезщетение за оставането ѝ без работа поради незаконно уволнение в размер на шест месечни брутни трудови възнаграждения за срок от 13.07.2023г. до 13.01.2024г. , ведно със законната лихва върху главницата от предявяването на иска – 12.09.2023г. до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за горницата от 1121 лева, над уважената част от 5605 лв. до пълния претендиран размер от 6726 лева поради прихващане с платеното обезщетение по чл. 220 ал.1 КТ.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 1 ГПК, „****“ - *** ЕИК ***, да заплати на А. К. А. ЕГН *****, сумата от **2200 лева**, представляваща направените в производството пред ВРС разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 3 ГПК А. К. А. ЕГН *****, да заплати на „****“ - *** ЕИК *** сумата от **191,67 лева**, представляваща направените в производството пред ВРС разноски за адвокатско възнаграждение и депозит за експертиза.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 6 ГПК вр. чл. 1 ТДТССГПК, „****“ - *** ЕИК *** да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС Варна, сумата от **532,53 лева**, представляваща дължими държавна такса и разноски за производството, съразмерно на уважената част от претенцията.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 242 ал. 1 от ГПК предварително изпълнение на решението, в частта му относно присъденото обезщетение за оставане без работа.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____